Sanayi İşçileri Bülteni 8

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 253
Fiyat 25 YKr. Ocak 2008

Sermayenin komisyonlarının kararlarını tanımıyoruz...

İnsanca yaşamaya yetecek vergiden muaf asgari ücret için mücadeleye!

2008 yılı için uygulanacak asgari ücret birinci 6 ay için net 435 YTL, ikinci altı ay için 457 YTL olarak belirlendi. Her yıl olduğu gibi bu yıl da sermaye hükümetinin, patronların ve onlarla işbirliği yapan ve sözde işçiler adına katılan Türk-İş'in temsilcilerinin içinde yeraldığı Asgari Ücret Tespit Komisyonu milyonlarca işçi adına azami sömürü ücretini belirledi.

Asgari ücret görüşmelerine sözümona işçiler adına katılan Türk-İş, bu yıl bir kez daha sahnelenen orta oyununda başrol oyuncusu oldu. İlk toplantıda asgari ücretin 640 YTL olması gerektiğini söyleyen Türk-İş, açlık sınırının 688 YTL olduğunu ifade etti. Ancak Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun "bağımsız" çalıştığını iddia ederek orta yolu bulmak adına beklentilerini karşılamayan zam oranını kabul ettiklerini söyledi. Hükümet adına görüşmelere katılan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilisi, zam oranı olarak en fazla %6 gibi bir artış düşündüklerini söylemesine rağmen komisyondan çıkan karar bunun da altında oldu. İşçi ve emekçilerin hakları sözkonusu olduğunda "kaynak" bulamayan, ikiyüzlüce açıklamalarda bulunan hükümet yetkilileri "asgari ücretin 1500 YTL olmasını isterdik ama elimizde sihirli bir formül yok" türünden açıklamalar yaptılar. Ancak emperyalist tekellerin, işbirlikçi sermayenin çıkarları sözkonusu olduğunda işçilerin kazanılmış haklarını gaspetmekte, ülkenin değerlerini peşkeş çekmekte hiçbir sorun görmeyen hükümet bir kez daha kaynakları hangi kesime ayırdığını göstermiş oldu.

İşçiler, kardeşler;

Asgari Ücret Tespit Komisyonu adı altında milyonların sefaletine imza atan bu çete, eğer biz izin vermeye devam edersek aynı oyunu oynamaya devam edecekler. Bu gidişe dur diyebilmek bizlerin elinde. Sanayide yaşadığımız kölelik, sömürü ve kötü çalışma koşulları ortada. Tüm bunlara bir de bizlere reva görülen sefalet ücreti eklenmektedir.

Sermayenin hükümeti, patronlar ve onlarla işbirliği yapan Türk-İş temsilcileri gibi hainlerin bizlerin ücret sorununu nasıl çözebilecekleri ortada. Aldığımız üç kuruşla ayın sonunu nasıl getireceğimiz düşünmekten artık bıktık. Yiyecek, içecek, kira, faturalar, taksitler... Bizlere insanca yaşayabileceğimiz değil açlıktan ölmeyeceğimiz kadar bir ücreti reva görüyorlar. Ancak asgari ücrete yapılan artış karnımızı doyurmamıza dahi yetmeyecek düzeyde. Oysa elektirikten suya, ekmekten ulaşıma, sırtımıza bindirdikleri vergilere kadar herşeye

zam yapıyorlar. Ücretlerimiz gün geçtikçe eriyor. Bu koşullarda ne geleceğe güvenli bir şekilde bakabiliyoruz ne de geleceğe dair bir umut beşleyebiliyoruz. Ama artık bu gidişe dur demenin, harekete geçmenin geldi. Artık gücümüzü birleştirmenin, birlikte hareket etmenin zamanı geldi. Çünkü bizlerin başka bir şansı yok.

İşçiler, kardeşler;

Açlık sınırının 697 YTL, yoksulluk sınırının 2271 YTL olarak açıklandığı koşullarda asgari ücretin 435 YTL olarak belirlenmesi bizlerin yok sayılarak ölüme mahkum edilmesi demektir. Bu sefalet koşullarında bizler adına asgari ücreti belirleyen Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun bu kararını tanımamalı, ücretlerimizi emeğimizin karşılığı olacak düzeyde kendimiz belirlemeliyiz. Patronlar asgari ücret oranını kullanarak ücretlerimizi en alt seviyede belirlemeye tutmaya çalışıyor. Böyle olunca da asgari ücret adı altında belirlenen oran birçoğumuz için alabileceğimiz en yüksek ücrete dönüşüyor.

Bizlerin ürettiği değerlerle her yıl servetlerini katlayan, kârlarını artıran patronlar sıra hakkımız olan ücrete geldiğinde bin dereden su getiriyorlar. Yaşadığımız açlık ve sefalet umurlarında bile olmuyor. Çünkü onların zenginliğini yaratan da, bizleri yoksulluk içinde yaşamaya mahkum eden de sermayenin daha fazla kar hırsıdır.

Bizlere dayatılan bu sefalete "artık yeter" diyorsak milyonlarca işçinin iradesini tanımayan sermayenin komisyonlarının aldığı kararları tanımayalım. Ücretlerimizi insanca yaşayabileceğimiz oranda kendimiz belirleyelim!

Bölgesel asgari ücrete hayır!

Asgari ücret dört kişilik bir ailenin temel ihtiyaçları ve giderleri üzerinden hesaplansın!

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!

Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

Sİ-DER'den panel...

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı güçlerimizi birleştiriyoruz!

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER)'in **"Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı güçlerimizi birleştiriyoruz!"** şiarıyla örgütlediği panel, Tez Koop-İş Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır'ın katılımıyla 16 Aralık Pazar günü saat 15:00'te Eğitim-Sen Adana Şubesi'nde gerçekleştirildi.

Panel Sİ-DER temsilcisinin yaptığı kısa açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada işçi sınıfının yaşadığı sorunlara kısaca değinildi. İşçi sınıfının yaşadığı en temel sorunlardan birisinin artık tek başına şikayet etmek ya da sorunları tespit etmenin ötesinde sorunlarımıza çözüm yöntemleri üretip harekete geçmek olduğu, panelin amacının da önümüze bir yol haritası koyabilmek olduğu söylendi. Sİ-DER temsilcisinin ardından sözü Volkan Yaraşır aldı.

Volkan Yaraşır, sermayenin işçi sınıfına yönelik çok yönlü saldırılarını canlı ve etkili bir şekilde anlattı. Saldırıları ve sorunları çeşitli başlıklar altında açarak ayrıntılandırdı. Daha sonra işçi sınıfının içinde bulunduğu durumu anlattı ve bu durumdan çıkış yollarını dile getirdi.

İşçi sınıfının sermayenin saldırıları sonucunda sadece sömürülmekle kalmadığını, aynı zamanda kişiliksizleştirildiğini, işçi sınıfının gücüne ve kendisine duyduğu güvenin tahrip edilerek, çözüm üretme ve iş yapabilme yeteneğinin dumura uğratıldığını

anlattı. Yaraşır, işçi sınıfının güvensizliği arttığı ölçüde bir sınıf olarak değil de adeta bir cemaat gibi tutum almaya zorlandığını, böyle olunca da mücadele etmek yerine teslim olup başına gelenleri adeta bir kader gibi algıladığını vurguladı.

Taban örgütlenmelerinin işçi sınıfının karar alma, uygulama ve bir yanıyla da yaratma ve yok etme gücünü açığa çıkarabilecek yegane araçlar olduğunu söyleyen Volkan Yaraşır, işçi sınıfının bu örgütlülüklerini oluşturmadan kendisini kullaştıran ve sermayenin insafına bırakan mevcut yapıdan kurtulamayacağını anlattı.

"Örgütlü olmak çok güzel bir şey!"

Volkan Yaraşır'ın taban örgütlenmelerinin oynayacağı rolü belli başlıklar altında anlattığı sunumu yaklaşık bir saat sürdü. Yaraşır'ın ardından panele gelen işçiler söz alarak deneyimlerini sundular ve önerilerini panele katılan diğer işçilerle paylaştılar.

Söz alan işçiler kendi işyerlerinde karşılaştıkları sorunları ve bu sorunlara karşı yürüttükleri mücadeleden çıkardıkları sonuçları panele taşıdılar. Bir işçinin panel günü mesaiye kalmaları gerektiğini söyleyen patrona karşı tutum aldıklarını ve çalışmayacaklarını söylediklerini, bunun sonucunda da hem pazar günü, hem de bayramda çalışma düzenini kendilerinin belirlediklerini ifade etmesi ve sözlerini "örgütlü olmak çok güzel bir şey" diye bitirmesi alkışlarla karşılandı.

Daha sonra söz alan bir işçinin, işyeri komitesi kurarak yürüttükleri mücadelede işçilerin nasıl değiştiğini örnekleyerek anlatması ve bunun sonucunda da elde ettikleri kazanımlara vurgu yapması ve yine panele yeni işyerinde oluşturdukları işyeri komitesiyle geldiklerini söylemesi salonda coşkuyla karşılandı.

Panele, Karşıyaka Sanayi ve Şakirpaşa Metal Sanayi'den plastik ve metal işçileri, tekstil işçileri ve kamu emekçileri katıldı. 50 işçi ve emekçinin katıldığı panel son olarak Sİ-DER temsilcisi, panelden çıkan sonuçların fabrikalarımıza, atölyelerimize, semtlerimize taşımamız gerektiğini vurguladı. Mücadelenin her alanda sahiplenilmesi gerektiğini ifade ederek somut hedefler üzerinden işyeri komiteleri ve taban örgütlenmelerinin oluşturulması çağrısı yaptı.

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Tekel işçisi onuruna ve geleceğine sahip çıkıyor...

Tekel işçisinin özelleştirme karşıtı mücadelesi büyüyerek devam ediyor. Ballıca Tekel Fabrikası'ndaki işçiler, özelleştirmecilere karşı fabrikalarında gece-gündüz nöbet tuttular. Samsun'da, Tokat'ta ve İstanbul'da fabrikaları gezmek için gelen özelleştirmecilere göz açtırmadılar. İşçiler "Ekmeğimizi kurtarana kadar burayı boşaltmayacağız" dediler.

Geçtiğimiz haftalarda Tekel Fabrikası'nı satın almak isteyen yerli ve yabancı şirket sahipleri sabah erken saatlerde Samsun Ballıca Sigara Fabrikası'na geldiler. Ancak şirket yetkililerini diğer Tekel fabrikalarında olduğu gibi işçiler karşıladı. Ballıca Tekel işçileri yetkililerin içeri girmesini engellemek için ana kapı önünde oluşturdukları barikatı ateşe verdiler. Şirket yetkilileri çevik kuvvet ekiplerinin panzerlerle ateşi söndürmesinin ardından içeri girebildiler. Özelleştirmeciler 4.5 saat inceleme yaptılar. İşçilerin tepkisi şirket görevlilerinin dışarı çıkışında da devam etti. İşçiler kendilerini Nizamiye kapısına siper ettiler. Çevik kuvvet ekipleri ise işçileri iterek yol kenarına çıkarmaya çalıştı. Bu esnada polis ile işçiler arasında itiş kakış yaşandı. İşçiler fabrika incelemesinden çıkan şirket yetkililerinin bulunduğu polis otobüslerini yumurta yağmuruna tuttular. Ardından işçilerin tepkisi polislere yöneldi. Çevik kuvvet ekiplerini yuhalayan işçiler, polis otobüslerinin de önüne kestiler. İşçilerin polisle tartışması bir süre daha devam etti.

Tokat Tekel'de de özelleştirmeci yabancı firma yetkililerinin fabrikayı ziyaret edeceğini öğrenen işçiler, fabrikanın önünde toplandılar. Fabrika içine giren araçları kontrol ederek firma yetkililerinin içeri girmesini engellemeye çalıştılar. İşçilerin tepkisi üzerine özelleştirmeciler, Tekel'in müdürleri tarafından polis nezaretinde lojmanların bulunduğu kapıdan içeri alındılar. Bunun üzerine işçiler ana girişten fabrikaya girmeye çalıştılar. Polis içeri girmek isteyen işçilere biber gazı ve copla saldırdı.

Saldırının ardından işçiler Tokat-Amasya anayolunu trafiğe kapattılar. Yolun kapatılmasının ardından takviye olarak fabrika önüne gelen özel harekat timleri ve çevik kuvvet polisleri işçilere saldırdı.

Kartal Cevizli'deki Tekel Sigara Fabrikası'nın bulunduğu yerleşkeye gece geç saatlerde gelen yaklaşık 20 işçi fabrikaya girerek kapıları kilitledi. Yerleşkenin kapı ve pencerelerine, Tekel sigara fabrikalarının özelleştirilmesi kararının geri alınması taleplerini içeren pankart ve afişler asan işçiler sabah saatlerinde kendi istekleriyle eylemlerini sona erdirdi. Fabrikadan çıkan işçiler daha sonra eyleme destek veren kurumlarla birlikte fabrika binası önünde protesto eylemi yaptı.

İşçilerin gözünden panelden izlenimler...

"Çok yönlü ve öğretici bir panel oldu!"

Adana'da uzun zamandır faaliyet gösteren Sİ-DER 16 Aralık günü, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kesimlere hitap eden, güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı güçlerimizi birleştirmeye davet eden bir panel düzenledi. Konuşmacı olarak Volkan Yaraşır'ın katıldığı panele 50 işçi ve emekçi katıldı. Ancak panel öncesi yürütülen çalışmalar göz önünde tutulursa yüzlerce işçiye ulaşıldığı söylenebilir.

Volkan Yaraşır, işçi ve emekçilerin yaşadığı sorunları başlıklar halinde toparlayarak anlamlı mesajlar verdi. Tersane işçilerinin yıllara yayılan mücadelesini, yaşanan somut pratiği ayrıntılı bir şekilde anlattı. Tersane işçilerinin düzenlediği kurultay çalışmalarını ve yarattığı sonuçları anlattı. Bizlerin yaşadığı sömürü koşullarını ele aldı. Diğer bir ifadeyle içinde yaşadığımız kölelik düzenini anlattı.

Ancak hepsinden önemlisi bizlere üretimdeki konumumuzu ve insan olduğumuzu anlatmasıydı. Bizlerin birleştiğinde nasıl bir güce dönüşebileceği gerçeğini taban örgütlülüğü sorunuyla birlikte ele aldı.

Panelde "köle değil işçiyiz" sözünün hayat bulabilmesi için neler yapılması gerektiği tartışıldı ve bu konuda önemli sayılabilecek bir açıklık sağlandı.

İşyerinde yaşanan sorunlara karşı gösterilen bireysel tepkilerin, sorunu çözemediğimizde ceketimizi alıp çıkmamızın bizlere işe yarar bir sonuç sağlamadığı ortaya konuldu. Yapılması gerekenin sorunlarımızı hep beraber tartışmak, birlikte çözüm üretmek, gücümüze güç katmak, derneğimizin çatısı altında birleşmek olduğu vurgulandı.

Panelde bazı işçi arkadaşlar söz alarak yaşadıkları sorunları ve deneyimlerini anlattılar. Anlatılanlardan birbirini tamamlayan verimli bir tablo ortaya çıktı.

Son olarak, emek ve sermaye arasındaki savaşın giderek büyüdüğünü söylemek istiyorum. Bu konuda Telekom işçilerinin grevi bizlere çok şey öğretti. Bir kez daha grevin bizler için hem okul hem de en etkili silah olduğunu gösterdi.

Şimdi yapmamız gereken panelde önümüze koyduğumuz görevlere daha sıkı sarılarak gücümüzü birleştirmek ve büyütmektir. Bu kötü gidişata dur diyebilecek tek güç biziz. Nasıl çivisi çıkmış bu çarkın arasında hayatı üretiyorsak, bu sömürü çarkını yıkarak insanca bir düzen kurmak yine bizlerin ellerindedir.

Yaşasın işçilerin birliği!

Bir tesisat işçisi

Herşeyden önce onurumuza ve emeğimize sahip çıkmamız gerek

Ben Yeni Sanayi Sitesi'nde çalışıyorum. Sanayi İşçileri Derneği'nin düzenlediği panele işyerimizden 4 işçi gittik. Panelde birçok yeni arkadaşla tanıştım. Kimi tekstilde, kimi metalde, kimi plastikte, kimi de kargoda çalışıyordu. Hepimizin çalıştığı sektör ve fabrika farklıydı belki, ama yaşadığımız sorunlar hep aynıydı, hepimizin derdi ortaktı.

Panelde konuşmacılardan biri "işçiye herşeyden önce onurlu ve şerefli olduğunu anlatmak gerek" dedi. Bu söz halen aklımda. Uyuşturucunun, kumarın, ahlaksızlığın, rüşvetin, cinayetin, hırsızlığın olduğu bir dünyada biz işçiler gece gündüz demeden emeğimizle çalışıyoruz. Evet arkadaşlar bu söz çok doğru, biz onurluyuz. Onurumuzu ve emeğimizi asalak patronlara sömürtmeyelim. Örgütlenelim, omuz omuza verelim. İnsanca bir yaşamı birlikte kuralım.

Sanayiden bir plastik işçisi

İşyeri komitelerimizi kuralım fabrikalarımızda örgütlenelim!

Ben Şakirpaşa Metal Sanayi'nde çalışan bir işçiyim. Bir plastik fabrikasında 12 saat, sigortasız çalışıyorum. Temizlik, mal taşıma, yük indirme derken çalışma süremiz bazen 13 saati buluyor. Tabii ki mesai ücreti yok, fazla çalışmamız patronun yanına kâr kalıyor. Ama sabahları 5 dakika geç kalsak bizlere demediğini bırakmıyor. Ellerimiz son hızla çalışan sıcak plastik nedeniyle yara bere oldu. Çayı bile doğru dürüst içemiyoruz. Sanki fabrikada değil cehennemde çalışıyoruz.

Şakirpaşa Sanayi Sitesi'nde bizimki gibi onlarca, yüzlerce fabrika var. Sanayide 8 saatlik işgünü gibi en temel haklarımızdan bile yoksunuz. Sigortası olanların sayısı zaten yok denecek kadar az. Ama onların hali bizimkinden daha aşağı değil. 4-5 yıllık işçiler bile asgari ücret alıyorlar. Bugüne kadar halinden memnun olanı daha görmedim, duymadım buralarda. Herkes kölece çalışma koşullarından dolayı öfkeli.

Patronlar her gün sırtımızdan servet kazanırken, kârını katlarken bizler sefalet içinde sürünüyoruz. Fabrikadaki arkadaşlarla sorunlarımızı sürekli konuşuyoruz. Aslında hepimiz bir şeyler yapmak istiyoruz, "hakkımızı yedirmeyelim" diyoruz. Ama açıkçası önceden pek bir şey yapamıyorduk. En sonunda arkadaşlarla bir gün dışarıda buluşmayı kararlaştırdık. Pazar günü çarşıda buluştuk. Hem gidip bir yerlerde çay içtik hem de sorunlarımızı konuştuk. O gün hepimiz hem mutlu hem de umutluyduk artık. Bütün sorunlarımızı konuşup tartıştık. Fabrikada yaptığımız konuşmalar hep ayaküstü oluyordu. Ama dışarıda daha rahat ve uzun uzun konuşma fırsatı bulduk. En sonunda bir arkadaşımız, "Bu patronlar bizleri göz göre göre sömürüyorlar. Ama galiba asıl suç bizde. Biz bugüne kadar patronlara 'dur' demek için ne yaptık. Hep boyun eğdik. Başka arkadaşlarımızın yaşadığı sorunlara tepki gösterinedik. Ama artık patron bizim saflığımızdan yararlanamayacak, artık hakkımız yedirmeyeceğiz" dedi.

Artık hepimiz birimiz için davranmaya kararlıydık. Diğer Pazar buluşmak üzere sözleştik. Hep birlikte Sanayi İşçileri Derneği'ne gidecektik. Ertesi gün işyerinde tekrar görüştük. Makine başında olduğumuz için çok konuşamıyorduk ama göz göze geldiğimizde selamlaşmamız bile yetiyordu. İşçi derneğine gittiğimizde bizi çok sıcak karşıladılar. Biz fabrikamızı ve çalışma koşullarımızı anlattık. Meğer onlar da işçiymiş. Bizim yaşadığımız sorunları onlar da başka fabrikalarda, atölyelerde yaşıyorlarmış. Saatlerce konuştuk, çaylarını içtik. Anladık ki, onlar da bizim kardeşimizmiş. Yanıbaşımızda bulunan birçok işyerinde çalışan işçiler olarak birleşip, örgütlenmişler. Haklarını kazanmak için mücadeleye girişmişler. Bizim onlardan bile haberimiz yok. Bir arkadaş çok güzel bir şey söyledi o gün; "Birleşen işçiler yenilmezler!" Önceden işe giderken sabahları bülten dağıtıyorlarken görüyordum onları, bazen ben de alıyordum bir tane. İşyeri komiteleri kuralım, fabrikalarda örgütlenelim diyorlardı yazılanlarında. Başta anlamıyordum pek ama şimdi çok iyi anlıyorum.

İşyeri komitesi kurmak gerekiyor çalıştığımız yerlerde. İşyerimizde güvendiğimiz insanlarla başlıyoruz işe. Toplantılar gerçekleştirerek sorunlarımızı ve neler yapabileceğimizi tartışıyoruz. Sorunlarımıza çözümler üretiyoruz. İlk başta kaç kişi olduğumuz o kadar önemli değil aslında. 2-3 ya da 4, hiç farketmez. Biz de ilk başta 2 kişiydik. Sonradan sayımız 6-7-8 diye çoğaldı. Yeter ki isteyelim, "Biz bir aileyiz" diyelim, gerisi kolay.

Bu sanayide yaklaşık 7 bin işçi çalışıyor. Hepimiz kardeşiz ve diğer işçi kardeşlerimizle aynı sorunları yaşıyoruz. Haliyle de çözüm üretmek de bizim elimizde. Hepimiz kendi işyerimizden başlayalım, gerisi kolay. Hiçbir güç karşımızda duramaz. Patronlar da bizler örgütlendiğimizde, birlikte davrandığımızda nasıl bir güç olduğumuzu görecekler. Çalışma koşullarımızı, ücretimizi örgütlü gücümüzle belirleyebileceğimizi görecekler. Yeter ki birleşelim, yeter ki birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için diyelim!

Metal sanayiden bir işçi

Sermaye sağlıkta reform adı altında yüzyıllık kazanımlarımızı gaspediyor...

Herkese sağlık ve güvenceli bir gelecek için mücadeleyi yükseltelim!

İşçi sınıfı ve emekçilerin can ve kan bedeli uzun mücadelelerle kazanmış olduğu haklar bir bir gaspediliyor. Bu saldırılar kapsamında gündeme gelen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası'nın (SSGSS) hükümet tarafından yeni yılın ilk aylarında meclisten geçirileceği ve 2008'in Temmuz ayından itibaren de uygulamaya konulacağı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından açıklandı.

İMF uşağı AKP hükümetinin bu yasa ile amaçladığı bir sır değil. İşçi sınıfının mücadelelerle kazandığı sosyal güvenlik hakkını gaspetmek, emekliliği imkansız hale getirmek ve sermayeye yeni rant alanları açmak. Yanı sıra emekli maaşlarını kademeli olarak düşürmek, sağlık hizmetini emperyalist tekellere ve işbirlikçilerine açmak, sağlık hizmetlerini serbest piyasanın vahşi kurallarına terketmek...

Aile hekimliği uygulaması ile aşı, gebelerin ve bebeklerin takibi yapılamayacak. Sağlık ocaklarının kapatılmasıyla koruyucu sağlık hizmeti verilemeyeceği için bulaşıcı hastalıklar artacak, sağlıkta yıkımın boyutları savaşlarda ölenlerin sayısını aşabilecektir. Sermaye iktidarının tüm kurumlarıyla yürüttüğü "ücretsiz sağlık hizmeti" yalanı altında sunmaya çalıştığı aile hekimliği uygulaması ile sağlık hizmeti paralı olacak. Özel sağlık sigortasına prim ödeyemeyenler sağlık hizmetinden yararlanamayacak. Özetle artık "paran varsa tedavi ol paran yoksa da öl" dönemi yasal güvenceye alınmış olacak.

Yasa tasarısı milyonlarca işçi ve emekçiyi ilgilendiriyor. Yasa sadece çalışanları değil onların ailelerini de olumsuz etkiliyor. Örneğin, ölüm aylığı bağlama şartının 900 günden 1800 güne çıkarılmasına dair madde ya da ölenlerin yakınlarına ödenen cenaze ödeneği asgari ücretin 3 katından 1 katına indirilmiştir.

Yeni sistemle birlikte malulen emeklilik için öncelikle çalışma işgücünün yüzde 60'ını kaybetmiş olma şartı aranacak. Mevcut uygulamada ise yüzde 10 ve üzerinde işgücü kaybı olması şartı aranıyordu. Kişinin alacağı malul maaşı ise, iş gücü kaybının yükselmesi oranında yükseliyordu. Bu kişilerin yeni sistemde malul aylığı alabilmesi için 3 bin 600 gün veya en az 10 yıl sigortalı olma, sigortalılık süresinin her yılı için ortalama 180 gün prim ödenmiş olması şartı aranacak. Türkiye'de her yıl binlerce işçinin iş kazası adı altında katledildiğini, resmi rakamların kat kat üzerinde işçinin sakat kaldığını ya da meslek hastalığı adı altında organlarının iflas ettiğini düşünürsek, bu saldırının işçi sınıfını tümden geleceksizleştiren ve güvencesizleştiren tarafını daha iyi görürüz. Örneğin yeni yasa tasarısında iş kazası olması durumunda işverenin bildirimde bulunma zorunluluğu da kaldırılıyor.

Zor da olsa sigortalı olarak çalışanların emeklilik hakkı da bu saldırılardan nasibini almış durumda. Reform adı altında işçi ve emekçilere yutturulmaya çalışılan bu yasanın en temel saldırısı emeklilik hakkını tamamen ortadan kaldırmasıdır. Halihazırda kadınlarda 58, erkeklerde 60 olan emeklilik yaşı, 2075 yılına kadar kademe kademe erkek ve kadınlarda 68'e çıkarılacak. Prim gün sayısı ise 7 binden 9 bine çıkarılıyor, emekli maaşları yüzde 23 ile 33 arasında düşürülüyor.

Yeni sistemin en önemli yaptırımlarından birisi de, sağlık hizmetlerinden yararlanırken sevk zincirine uymanın esas olması. Aile hekimleri birinci, devlet hastaneleri ikinci, daha büyük hastaneler ise üçüncü büyük basamak sağlık hizmeti sunucusu olarak belirlenecek. İş kazası, meslek hastalığı, afet ve savaş hali ile acil haller dışında sevk zincirine uyulmaksızın doğrudan hastanelere giderek sağlık hizmeti alanlar, kurumun ödemesi gereken tutarın yüzde 30'unu ceplerinden ödemek zorunda kalacaklar.

AKP hükümetinin işlevi de tıpkı diğer sermaye hükümetleri gibi burjuvazinin çok yönlü çıkarlarını korumak ve geliştirmektir. SSGSS saldırısı milyonlarca işçi ve emekçiye yıkımı dayatıyor. Sermaye uşakları ise bu saldırıyı "reform" adı altında yutturmaya çalışıyor. Bu yanıyla "herkes kimlikle tedavi olacak" söylemi işçi sınıfı ve emekçileri kandırmaktan öte bir anlam taşımıyor.

Daha birçok ayrıntının da yeraldığı tasarının yasalaşmasıyla daha çocuk yaştayken makinenin dişlileri arasında öğütülen emekçilerin bütün yaşamları ellerinden çalınıyor. İşte bir "devrim" olarak sunulan ve herkese genel sağlık sigortası getireceği aldatmacasıyla yasalaştırılmak istenen, işçilerin posası çıkıncaya kadar çalıştırıldığı ve ölmeden mezara gömüldüğü bir kölelik düzenidir bizlere reva görülen. Sadece bugünümüz değil çocuklarımızın, torunlarımızın da geleceği ipotek altına alınmak istenmektedir. Tüm bu saldırılara karşı işçi-emekçi barikatlarını örmek için harekete geçelim!

Arkadaşlarına sahip çıkan Harranlı Plastik işçileri işten atıldı...

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Biz Harranlı Plastik işçileriyiz. Şakirpaşa Yeni Metal Sanayi'nde bulunan fabrikamızda çift vardiya sistemiyle günde 12 saat çalışıyoruz. Kimimiz bir, kimimiz iki, kimimiz ise beş aydır sigortasız ve üstelik her mesai sonrası bazen 20-25 dakika bazen de daha fazla zorunlu olarak çalıştırılıyoruz. Dahası bu çalışmalarımız mesai olarak kabul edilmiyor bile. Ama buna rağmen sabahları 3-5 dakika geç kaldığımızda "git yarın gel" deyip çift yevmiyemizin ücretimizden kesileceğini söylüyorlar. Sigorta ve 8 saat çalışma bizim yasal haklarımız olmasına rağmen bu haklar elimizden çalınıyor.

Günde 12-13 saat çalışıyor olmamıza rağmen çay molamız bile yok. Patron 1-2 dakikanın bile hesabını yapıyor. İş yerinde çaylar bile ayakta makine başında geliyor. Yemekler de oldukça kötü, hiç sıcak yemek yiyemiyoruz. Aramızda sayısı az da olsa sigortası olanlar var ama onların da durumu oldukça kötü.

Bu sorunlardan kaynaklı olarak, birlikte hareket edebilmek, sorunlarımıza çözüm bulabilmek için işyerinden bazı arkadaşlarla hafta sonu çarşıda buluştuk. Birkaç hafta sürekli görüşüp çözüm aradık. Bir birlik kurduk. Ancak 3 Ocak Perşembe günü bir arkadaşımız 10 dakika geç kaldığı için patron yalakası ustabaşı arkadaşımıza "git eve tatiline devam et" dedi. Hiçbir neden sormadan söylediği sözün ardından biz dört işçi makineyi kapatıp çıktık. Aramızda yaptığımız görüşmenin ardından öğleden sonra patronla görüşmeye gittik. İçerdeki tüm alacaklarımızı aldık. Bu arada patron bize istifa dilekçesi imzalatmaya çalıştı. "Sizi tekrar işe alacağım ama önce siz bu belgeleri imzalayın ki ben de sizi işe alabileyim. İmzaladıktan sonra yarın gelip çalışılabilirsiniz" dedi. Ancak bizler boyun eğmeyeceğimizi, taleplerimiz karşılanırsa işe döneceğimizi yoksa hakkımızı sonuna kadar arayacağımızı söyledik. Daha sonra gidip diğer işçilerle konuşarak durumu anlattık. Onlar da zaten patronun haklarımızı yediğini çok iyi biliyorlardı. Biz arkadaşlarla işyerinde artık çalışmayacağımızı düşünerek işten ayrılmaya karar verdik.

Evet Harranlı Plastik'ten ayrıldık. Ama şimdi bizler sömürücü patronlara karşı farklı fabrikalarda hak alma mücadelemizi sürdüreceğiz. Bu yaşadığımız deneyim iyisiyle kötüsüyle bizler için çok öğretici oldu. Kendimizi çok geliştirdik.

Artık bir derneğimiz var. Bu süreç boyunca bizlere her konuda yardım eden Adana Sanayi İşçileri Derneği'nden arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyoruz. Bizleri açlığa ve sefalet içinde yaşamaya mahkum edenlerin düzenini yıkacağımızdan eminiz. Şimdi mücadeleye yeni başlıyoruz ve son olarak da şunu söylüyoruz.

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

Harranlı Plastik işçileri

2. Tersane İşçileri Kurultayı coşkulu bir atmosferde gerçekleşti!

Ön çalışması Tuzla tersaneler havzasında aylardır süren 2. Tersane İşçileri Kurultayı coşkulu bir atmosferde gerçekleşti. Havzada yoğun bir örgütlenme faaliyetine girişen öncü tersane işçileri belirledikleri hedefleri bir bir hayata geçirdiler. Birlik kısa süre içinde ücret gasplarına, sigortasız çalışmaya, taşeronlaştırmaya ve iş cinayetlerine karşı havzada mücadele mevzisi haline geldi.

Kurultayda havzada yürütülen çalışmanın etkisi bir kez daha somutlandı. Tersane işçileri, "Henüz yolun başındayız!" diyerek önlerine koydukları somut hedeflerle ilerleme kararı aldılar. Kurultaya damgasını vuran, Tersaneler havzasında grev örgütleme kararı alınması ve 3. Tersane İşçileri Kurultayı'nın grev gündemli olarak toplanması oldu. Tersane İşçileri Birliği'nin gerçekleştirdiği kurultay mücadele süreci içerisinde deneyim kazanan, dernek çatısı altında hak arama mücadelesine katılan öncü işçilerin kürsüsüne dönüştü.

Kürsüden yapılan konuşmalarda hemen hemen tüm işçiler "grev" hedefi çerçevesinde mücadele kararlılıklarını ortaya koydular.

Kurultaya katılım programın başlamasının ardından daha da arttı. Kurultaya 150 işçi katıldı.

Sefalet ücretini kabul etmiyoruz!

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!

Panel

20 Ocak Pazar Saat: 15:00

Yer: Şakirpaşa İşçi Kültür Evi

İşçi Bülteni Özel Sayı 253 * Fiyatı: 25 YKr * Ocak 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ*
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat / İST